

http://ekultura.hu/2020/10/08/kerekgyarto-istvan-szeretett-gazdam-avagy-egy-vezér-ifjúkora?fbclid=IwAR2WT-BiM6EZGhhK905VQjxPX_hKUjZa7c9ynuVlSE1E8tcEj-6eoCjmoi0

ekultura.hu 2020.10.08.

Kerékgyártó István: Szeretett Gazdám avagy Egy vezér ifjúkora

Írta: [Halászné Magyar Márta](#) | 2020. 10. 08.

Mivel a kortárs magyar írók közül Kerékgyártó István az egyik nagy kedvencem, amikor megtudtam, hogy új regény várható tőle idén, rögtön nagy izgalommal és kíváncsisággal kezdtem figyelni a megjelenése körüli eseményeket. Időközben persze kiderült, hogy mivel az Ünnepi Könyvhét

hagyományos formája a jelen járványügyi helyzet miatt elmarad, végül a könyvbemutató egy másik szabadtéri helyszínen került megrendezésre. Az esemény előtti hajnalon fejeztem be a regény olvasását (amit nem melleleg letehetetlennek találtam csakúgy, mint Kerékgyártó korábban megjelent összes művét), így a tartalmát már ismerve, friss olvasásélménnyel mentem el a rendezvényre, amely nagyon érdekes programnak bizonyult. Most viszont megpróbálom az elfogultságomat félretenni (hisz az ember a kedvenc szerzőivel szinte mindig elfogult, legalább egy kicsit), és így írni a könyv nyújtotta élményről.

Véleményem szerint kifejezetten érdekes megoldás az, hogy olyan országban játszódik a *Szeretett Gazdám*, amely nincs pontosan meghatározva a műben. Csak annyit tudni, hogy ez az ország valahol Kelet-Európában van, míg a helység-, illetve személynevek különös elegyei a különböző európai népek által beszélt nyelveknek és azok szavainak. A mű a hetvenes évek közepétől a kilencvenes évek elejéig meséli el a főszereplő életét, pontosabban gyermekkorát és ifjú éveit.

Luko Voditi egy kicsi, elmaradott, sáros, mai kifejezéssel élve „hátrányos helyzetű” faluban töltötte gyermekkorát. Olyan családba született, ahol nagy a szegénység, ahol a mindennapok része a családfő agresszív viselkedése, ahol korábban soha semelyik családtag nem próbált meg kitörni a nyomorból. Luko viszont már gyerekkorától arról álmodik, hogy utat tör magának ebből az életből számára valami jobb és vonzóbb felé – felemelkedik, és sikeres lesz. Akkor még nem tudja pontosan, hogy mi szeretne lenni felnőttként, csak azt tudja, de azt nagyon is konkrétan, hogy bármi áron el innét, el ebből a lepukkant faluból, ebből szerencsétlen életből, siralmas családból.

A „véletlen” műve, hogy akad a faluban egy pártfogója, aki megadja a támogatást ahhoz (pénzzel, tanácsokkal, különféle segítséggel), hogy Luko elinduljon álmai útján. Aztán az álmok módosulnak valamelyest, ahogy a körülmények alakítják és ahogy Luko jónak látja, de a végső cél egyre egyértelműbb: a korlátlan hatalom elérése.

Sorsának követése által betekintést nyerhetünk az ökölvívás világába, a sorkatonai szolgálat időszakába, az üzleti életbe, az ügyvédi életformába és nem utolsósorban a politika világába is. Kétségtelen, hogy Luko sokat dolgozik a fejlődésért és a sikerért: rengeteget tanul, képzi magát, képes elviselni sok mindent a céljai érdekében. Az önképzés időszaka alatt azonban azt a képességét is tökélyre fejleszti, hogy ha az érdeke úgy kívánja, érzelmektől mentesen és akár gátlástalanul kihasználjon másokat, lépjen túl embereken és kapcsolatokon. Az út, melyen Luko végül eljut az általa áhított csúcsra, a politikai karrier

legmagasabb pozíciójába, bizony nem mentes sem erőszaktól, sem árulástól, sem csalástól, sem korrupciótól.

Zseniális megoldás Kerékgyártó István részéről, hogy meglepő és szokatlan narrátort választott. Tulajdonképpen a narrátor személye az egyetlen, akit Luko igazán szeretni képes, és aki őt feltétel nélkül szereti, töretlenül, teljes odaadással, szinte rajongással, a történet során mindvégig. Ezzel szemben Luko alakja a történet előrehaladtával egyre ellentmondásosabb. Számomra személyiségében nagyon is szimpatikus az, hogy akar és képes tanulni, dolgozni azért, hogy elérje a céljait, azonban a cél alakulása, a kezdeti igen lelkesítő, a „hátrányos helyzetből” való kitörési szándék átfordul egy unszimpatikus céllá, a „mindenáron politikai hatalomra törni” vágyává.

Kifejezetten elgondolkodtató, tanulságos történet Luko Voditi életútja – de kizárólag felnőtteknek! Az pedig csakis az olvasó fantáziájára van bízva, hogy némely mellékszereplő karakterét, jellemvonásait átgondolva eldöntse, hogy esetleg hasonlít-e az illető most élő vagy már eltávozott közéleti személyiségek valamelyikéhez vagy sem, és minden vélt vagy valós hasonlóság csakis a véletlen műve-e. Úgy gondolom, ha ez lett volna az első olvasmányom Kerékgyártó Istvántól, akkor már ezzel is belépett volna a kedvenc íróim táborába – de már nem léphet be, hiszen nagyon régóta ott van.